

Arrest

nr. 333 900 van 6 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat O. TODTS**
 Henri Jasparlaan 128
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 20 oktober 2020 samen met zijn zes minderjarige kinderen en dient op 20 oktober 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 3 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten opzichte van verzoeker en zijn zes kinderen. Bij arrest nr. 274 210 van 17 juni 2022 oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tevens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 19 september 2022 dient verzoeker een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in voor zichzelf en voor drie van zijn kinderen, dochters B.(...) en Ba.(...) en zoon Y.(...).

1.3. De overige drie kinderen, dochters S.(...) en L.(...) en zoon M.(...) dienen afzonderlijk een eigen verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 26 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij het volgende verzoek van verzoeker en de drie daarbij vermelde kinderen, niet-ontvankelijk wordt verklaard.

1.5. Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij dochter S.(...), die een eigen verzoek om internationale bescherming had ingediend, erkend wordt als vluchteling.

Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij de eigen ingediende verzoeken van dochter L.(...) en zoon M.(...), niet-ontvankelijk worden verklaard.

1.6. Bij arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023 wordt de beslissing van de commissaris-generaal van 26 oktober 2022 vernietigd.

1.7. Verzoeker wordt op 27 februari 2024 gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) in het kader van zijn volgend verzoek.

1.8. Op 23 april 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)' ten opzichte van verzoeker en zijn dochter Ba.(...) en zoon Y.(...).

Dochter B.(...) wordt op 28 september 2023 erkend als vluchteling.

De beslissing van 22 april 2024, die de bestreden beslissing uitmaakt, wordt op 23 april 2024 per aangetekend schrijven verstuurd en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op (...) februari 1984 en afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, district Jowhar, provincie Middle Shabelle, waar u verklaart tot aan uw vertrek uit Somalië te hebben gewoond. U was er afkomstig uit een landbouwfamilie en werkte er als groothandelaar, u teelde en verkocht noten en bonen. U bent een Soennitische moslim en een lid van de Abgaal clan. U bent gehuwd met L.(...) M.(...) H.(...), jullie hebben samen zes kinderen. U verklaart op 18 oktober 2020 Somalië te hebben verlaten samen met uw kinderen omwille van problemen met Al Shabaab. Op 20 oktober 2020 kwam u aan in België en diende u voor u en uw zes minderjarige kinderen een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 07 februari 2022 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakte namelijk uw afkomst uit het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle niet aannemelijk. Op 04 maart 2022 diende u tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit beroep werd op 17 juni 2022 afgesloten met een beslissing tot weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug en op 29 juli 2022 diende u een eerste volgend verzoek tot internationale bescherming in. U diende dit verzoek eveneens in in uw naam van uw minderjarige kinderen B.(...), Ba.(...) en Y.(...). U verwijst in dit verzoek naar dezelfde feiten die u aanhaalde bij uw eerste verzoek, namelijk te vrezan voor Al Shabaab. Uw neef sloot zich aan bij Al Shabaab en zou u doden omdat u een afvallige bent. U situeert deze problemen nog steeds in uw geboortedorp Aqab Duco. U verklaart bovendien problemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Somalië omwille van de hersteloperatie die uw dochters S.(...) en B.(...) lieten uitvoeren. U geeft aan om deze reden als een ongelovige te zullen worden beschouwd. U verwijst daarnaast naar uw psychologische problemen die uw eerdere verklaringen zouden beïnvloeden hebben. Voor uw minderjarige kinderen S.(...), L.(...) en M.(...) diende u een afzonderlijk verzoek tot internationale bescherming in op dezelfde datum (zie respectievelijk dossiers 22/xxxxA, 22/xxxxB en dossier 22/xxxxC).

Op 26 oktober 2022 werd uw volgend verzoek, en bijgevolg ook dat van uw kinderen B.(...), Ba.(...) en Y.(...), door het Commissariaat-generaal afgesloten met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. U diende een beroep in tegen deze beslissing van het Commissariaat-generaal op 14 november 2022. Op 12 september 2023 werd de beslissing van het Commissariaat-generaal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd.

De verzoeken van uw dochter L.(...) (CGVS-kenmerk 22/xxxx/B) en uw zoon M.(...) (CGVS-kenmerk 22/xxx/C) werden beiden op 24 mei 2023 door het Commissariaat-generaal niet-ontvankelijk verklaard. Hun beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd door deze op 12 januari 2024 verworpen. Er werd beroep aangetekend tegen deze beslissingen bij de Raad van State op 29 maart 2024. Deze procedure is nog hangende.

In hoofde van uw dochter S.(...) (CGVS-kenmerk 22/xxxx/A) werd op 24 mei 2023 een beslissing tot erkenning als vluchteling genomen. Ook uw dochter B.(...) (CGVS-kenmerk 23/xxxx) – die eerder onder uw procedure een verzoek had ingediend – werd op 28 september 2023 door het Commissariaat-generaal alsnog erkend als vluchteling.

U legt ter staving van onderhavige asielaanvraag volgende documenten neer: uw geboortecertificaat, uw identiteitscertificaat en een attest van de politie. Gedurende uw beroepsprocedure legt u een psychologisch attest neer dd 12.09.2022. U bezorgt het Commissariaat-generaal eveneens een psychologisch attest dd 17.04.2023 en dd 15.01.2024.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verklaart psychologisch ziek te zijn maar dit gedurende uw eerste procedure niet te hebben vermeld uit angst voor de reactie van anderen. U verwijst daarbij naar uw geheugenproblemen. Ter ondersteuning van uw verklaringen legt u drie psychologische attesten neer. Hierin wordt gesteld dat u psychologisch wordt opgevolgd en maakt u gewag van klachten als slapeloosheid, nervositeit, angst en opdringerige gedachten. Deze symptomen zouden een posttraumatisch stresssyndroom suggereren en er voor zorgen dat u problemen kent om uw relaas gedetailleerd te brengen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd hier mee rekening mee gehouden in de beoordeling van uw relaas en een brede appreciatiemarge toegekend. Eveneens werd u de kans gegeven uw mentale toestand toe te lichten gedurende uw persoonlijk onderhoud en nagegaan op welke manier tijdens het persoonlijk onderhoud tegemoet kon worden gekomen aan uw noden. Eveneens was de duur van het persoonlijk onderhoud beperkt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet er worden vastgesteld dat u wat betreft uw vluchtaanleiding u uw huidig verzoek volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag reeds hebt uiteengezet. U beweerde in het kader van uw eerste asielaanvraag immers dat op 02 januari 2014 uw echtgenote zou zijn gearresteerd door Al Shabaab wegens de verkoop van qat en sigaretten, u zou sindsdien niets meer van haar hebben vernomen. Daarna bleef Al Shabaab u lastig vallen en zou één van hun leden de hand van uw dochter geëist hebben. Zij werd geslagen omdat jullie weigerden en jullie werden zeven dagen gegund om alsnog akkoord te gaan. U zou vervolgens op 18 september 2020 met uw zes kinderen uit Aqab Duco naar Jowhar zijn getrokken, op 19 september 2020 zouden jullie door zijn gereisd naar Mogadishu, waar jullie een maand zouden hebben verbleven in het huis van de halfbroer van uw vrouw. Op 18 oktober 2020 zou u – samen met uw zes kinderen – uiteindelijk uit Somalië zijn vertrokken. Bij terugkeer naar Somalië zou u vrezen dat Al Shabaab u zal vermoorden omdat u hen niet zou hebben gehoorzaamd.

In dit verband dient er vooreerst benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal op 07 februari 2022 uw eerste asielaanvraag heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u niet aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorpje Acab Duco, gelegen in het district Jowhar, provincie Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Aqab Duco kon er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden was. Daar u immers niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeerde de Commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot het land waarvoor hij een eventuele behoefte aan bescherming diende te onderzoeken en de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om het land/ die plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag vormt, te verzwijgen maakte u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 17 juni 2022 bevestigd. De Raad argumenteerde in haar arrest d.d. 17 juni 2022 dat – na lezing van het administratief dossier – de commissaris-generaal werd bijgetreden dat u uw profiel als lid van een landbouwfamilie en noten- en bonenhandelaar die tot aan zijn vertrek naar België in een rurale omgeving in Somalië zou hebben verbleven, niet aannemelijk had gemaakt en dat uw verklaringen over de impact van de droogtes in uw regio op uw persoonlijke situatie, de overstromingen en de ziekte-uitbraken in uw regio en de politieke situatie in uw regio, met name de machtsvername in uw dorp in april 2018, het dagelijkse leven onder Al-Shabaab en de machtshebbers in Jowhar, te vaag, ondoorleefd en beperkt waren om uw voorgehouden verblijf in uw vermeende regio van

herkomst tot aan uw vertrek naar België aannemelijk te maken. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

In casu komt het Commissariaat-Generaal tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. In het kader van onderhavige asielaanvraag dd. 29 juli 2022 vermeldt u verder dezelfde feiten als bij uw eerste verzoek en haalt u louter verklaringen aan die volledig in het verlengde daarvan liggen. U blijft bij uw verklaringen omtrent uw herkomst uit Aqab Duco. U verklaart nergens anders vandaan te zijn en daar verbleven te hebben tot aan uw vertrek uit Somalië (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.7). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat deze verklaringen eerder als ongeloofwaardig werden bevonden komt u niet verder dan te herhalen dat u van daar afkomstig bent en u hier bewijs voor kunt neerleggen (NPO p.7). U geeft daarnaast aan dat uw neef genaamd M.(...) J.(...) A.(...) (roepnaam A.(...)-S.(...)), die tevens een leider van al shabaab zou zijn, u zal doden. U zou ervan beschuldigd zijn een afvallige te zijn en u zou worden gedood. Uw neef zou nog steeds in uw dorp actief zijn, het probleem zou daar dan ook nog steeds actueel zijn, Al Shabaab zou daar nog altijd actief zijn en iedereen zou daar nog altijd 30 dollar aan hen moeten betalen. Deze verklaringen betreffen aldus louter elementen die volledig in het verlengde liggen van de door u aangehaalde elementen in het kader van uw eerste asielaanvraag, die op geen enkele wijze als aangetoond werden beschouwd gezien u niet aannemelijk wist te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Acab Duqo, Jowhar, Middle Shabelle.

De documenten die u neerlegt kunnen hier geen ander licht op werpen. U legt een geboortecertificaat en een identiteitscertificaat neer. Deze beide documenten vermelden uw naam en stellen dat u op (...) 1984 te Aqab Duco zou zijn geboren, verder wordt er bij als Aqab Duco vermeld. Er kan vooreerst worden opgemerkt dat u van beide documenten enkel een kopie voorlegt, waardoor de bewijswaarde reeds in ernstige mate kan worden gerelativeerd. Verder dienen neergelegde (identiteits)documenten te worden ondersteund door algehele geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu allesbehalve het geval is, gezien u op basis van de door u neergelegde verklaringen allesbehalve aannemelijk wist te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Acab Duqo, Jowhar, Middle Shabelle en er tot aan uw vertrek naar België wel degelijk te hebben gewoond. Daarnaast dient er worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, landeigendomtitels, ..., zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief. Dat de bewijswaarde van deze door u neergelegde documenten kan worden gerelativeerd, blijkt overigens nogmaals uit de weergave van de afgiftedatum, meer bepaald d.d. 24 februari 2022 te Somalië, dit terwijl u reeds op 18 oktober 2020 uw land Somalië definitief zou hebben verlaten. Hier kan dan ook logischerwijze uit worden opgemaakt dat deze documenten – op uw naam – werden uitgereikt te Somalië louter op basis van iemand anders zijn/haar eigen verklaringen (over uw persoonsgegevens) en dat ook de vingerafdruk op het identiteitscertificaat logischerwijze niet de uwe kan zijn, wat nogmaals extra twijfels doet rijzen omtrent de betrouwbaarheid van de informatie vermeld op deze documenten. Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgt in haar eerder arrest in uw volgend verzoek deze beoordeling door het Commissariaat-generaal. U weet daarenboven gedurende uw persoonlijk onderhoud evenmin enige duidelijkheid te scheppen over de manier waarop u deze documenten heeft verkregen. Wanneer u wordt gevraagd in detail uit te leggen hoe deze documenten werden opgemaakt komt u niet verder dan aan te geven dat een familielid bij mensen gegaan is en met mensen gesproken heeft om het te laten opmaken in de kantoren die op deze documenten vermeld staan. U weet daarbij niet aan te geven of hiertoe enige documenten werden afgegeven, u verklaart dat hij enkel uw naam diende op te geven (NPO p.8). Deze verklaringen weten dan ook allerm minst een ander licht te werpen op de beoordeling van de geloofwaardig en authenticiteit van de door u neergelegde documenten.

Het bewijs van de politie dat u neerlegt vermeldt dan weer louter dat u in Somalië een blanco strafblad zou bezitten, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch verder geen nieuw element weet te vormen dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Betreffende de vermelding op dit politieel document dat u van Jowhar, Middle Shabelle, afkomstig zou zijn, kan er voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er reeds eerder werd gemotiveerd dat u uw (recente) herkomst uit Acab Duqo, Jowhar, Middle Shabelle niet aannemelijk hebt weten te maken. Bovendien legt u ook voor wat dit politieel document betreft, enkel en alleen een kopie voor. Ten slotte kan er in dit kader nogmaals worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten (zie supra). Opnieuw volgt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook in deze in haar arrest de beoordeling door het Commissariaat-generaal.

Deze door u neergelegde documenten volstaan aldus op zich allesbehalve om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit Aqab Duco, Jowhar Middle Shabelle op te heffen.

Waar u verwijst naar de erkenning als vluchteling van uw dochters S.(...) (CGVS-kenmerk 22/xxx/ A) en B.(...) (CGVS-kenmerk 23/xxxx) betreft dit geen element dat de kans op de toekenning van een beschermingsstatuut aanzienlijk groter maakt. Uw beide dochters werden als vluchteling erkend op basis van een vrees voor een herbesnijdenis nadat zij in België een hersteloperatie lieten uitvoeren. Er kan echter op basis van deze vrees geen vrees voor vervolging in uw hoofde worden aangenomen. Het loutere feit dat u de ouder bent van dochters die als vluchteling werden erkend, heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet het automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C 652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie. U maakt evenmin aannemelijk dat omwille van de vrees op basis waarvan uw dochters werden erkend ook in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk is dan wel een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië. U verklaart dat omwille van het feit dat de genitale verminking van uw dochters ongedaan werd gemaakt middels een hersteloperatie ertoe zal leiden dat u in uw land van herkomst zal worden beschouwd als een ongelovige. Echter, wanneer u wordt gevraagd naar de gevolgen die u hierdoor persoonlijk zou kennen weet u dit niet te concretiseren. U verklaart dat u gedood kunt worden door Al Shabaab en verwijst hiervoor naar uw neef die een lid van hen zou zijn. Behalve met hen weet u niemand aan te wijzen die om deze reden problemen voor u zou veroorzaken (NPO p.11). U herhaalt dat u voor uw vertrek in uw regio reeds problemen kende met Al Shabaab en u derhalve opnieuw gevisieerd zou worden (NPO p.11). Derhalve weet u de gevolgen die u persoonlijk zou ondervinden omwille van hun herbesnijdenis niet te concretiseren aangezien u deze opnieuw volledig situeert binnen de eerder reeds ongeloofwaardige omstandigheden waarin u leefde in Somalië. Bovendien verwijst u bij de mogelijke gevolgen zo goed als louter naar de problemen die uw dochters zouden kunnen kennen (NPO p.12), daarbij derhalve geen elementen aanhalend die louter in uw hoofde zouden kunnen gelden. Hierbij dient eveneens opnieuw gewezen op het feit dat u geen zicht biedt op uw reële persoonlijke situatie inzake uw herkomst en familiale situatie waardoor u het Commissariaat-generaal niet in staat stelt uw persoonlijke vrees of risico te beoordelen.

Voor wat betreft de door u ingeroepen vrees in hoofde van uw minderjarige dochter Ba.(...) haalt u ook voor haar geen elementen aan die de kans op de toekenning van een beschermingsstatuut aanzienlijk groter maakt. Er kan vooreerst worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag in hoofde van uw minderjarige dochter reeds een vrees tot herbesnijdenis – door hun grootmoeder – bij een terugkeer naar Somalië had ingeroepen, doch u dit volgens het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet aannemelijk had weten te maken. U verwijst in onderhavig verzoek eveneens opnieuw naar het feit dat zij uitgehuwelijkt zou worden aan een lid van Al Shabaab. Er dient opnieuw gewezen op uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van herkomst, wat deze vrees reeds ondermijnt, vermits u niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al Shabaab de controle zou hebben. Bovendien zouden zij nog niet benaderd zijn in het kader van een gedwongen huwelijk. U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat uw minderjarige dochter Ba.(...) onder dwang zouden moeten huwen met een Al Shabaab lid in geval van terugkeer naar Somalië. Uw bewering is dan ook louter hypothetisch en u weet dit niet verder te concretiseren. Waar u eveneens opnieuw verwijst naar een vrees dat zij herbesneden zou worden brengt u ook op dit vlak geen elementen aan die de kans op een beschermingsstatuut aanzienlijk vergroten. Ba.(...) zou op een sunna manier besneden zijn en in haar hoofde zou er geen sprake zijn van een hersteloperatie. U verklaart dat de dokter hier geen nood toe zag (NPO p.6). Een vrees voor herbesnijdenis kan evenmin worden aangenomen. U verklaart hierbij dat uw grootmoeder nooit de intentie had uw dochter Ba.(...) op een lichtere manier te besnijden (NPO p.13). Deze verklaring houdt echter geen steek aangezien u verklaart dat alle vier uw dochters door uw moeder werden besneden (NPO p.14), wat het onaannemelijk maakt dat zij zich niet bewust zou zijn geweest van de manier waarop uw dochters werden besneden. Bovendien werden voordien nooit enige stappen ondernomen om Ba.(...) alsnog verder te besnijden, wat het weinig aannemelijk maakt dat bij een terugkeer naar Somalië alsnog dergelijke stappen zouden worden ondernomen. Wanneer u wordt gevraagd wat er toe leidt dat u gelooft dat hier alsnog zou op worden aangedrongen weet u enkel te

verwijzen naar het feit dat uw moeder in de oude tradities gelooft en het zou kunnen dat zij eerder vergeten was haar verder te besnijden (NPO p.14). Deze verklaringen weten dan ook allerm minst te overtuigen dat Ba.(...) het risico zou lopen opnieuw besneden te worden bij een terugkeer naar Somalië. U verwijst daarnaast naar het feit dat Ba.(...) als immoreel zou worden gezien omwille van het lichtere type besnijdenis dat zij onderging (NPO p.13). Opnieuw dient verwezen naar het feit dat u uw achtergrond en verblijfplaats niet geloofwaardig weet te maken, wat er voor zorgt dat het risico dat uw dochter zou lopen bij een terugkeer niet beoordeeld kan worden. Daarnaast weet u ook de gevolgen dat dit zou inhouden voor uw dochter evenmin aannemelijk te maken.

Voor wat betreft de door u ingeroepen vrees in hoofde van uw minderjarige zoon Y.(...) leidt deze evenmin tot de toekenning van een beschermingsstatuut. U verklaart voor hem te vrezen dat hij gerekruteerd wordt door Al Shabaab (NPO p.15). Echter, deze vrees hangt nauw samen met uw verklaringen omtrent uw verblijfplaats in Somalië. Aangezien uit bovenstaande blijkt dat u uw verblijfsomstandigheden in Somalië niet aannemelijk wist te maken, zorgt dit er evenzeer voor dat ook deze vrees die u aanhaalt in hoofde van uw zoon niet kan worden aangenomen.

Wat betreft de vrees voor uw dochter L.(...) en uw zoon M.(...) dient er op gewezen dat zij een eigen verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend. Een mogelijk risico bij terugkeer naar Somalië in hun hoofde, zal dan ook in het kader van hun eigen asielaanvraag worden beoordeeld.

Ter volledigheid wijst het Commissariaat-generaal er op dat uit uw verklaringen blijkt dat in hoofde van uw dochter L.(...) evenmin een hersteloperatie wordt overwogen (NPO p.6).

Uw mentale toestand, zoals beschreven in de neergelegde psychologische attesten en die blijkt uit uw verklaringen, kan bovenstaande argumentatie niet wijzigen. Vooreerst blijkt uit uw dossier dat u coherente en omstandige verklaringen heeft afgelegd. Uit het geheel van uw verklaringen afgelegd gedurende uw eerste en tweede verzoek tot internationale bescherming kan niet worden afgeleid dat u niet in staat bent om uitgebreide verklaringen af te leggen of om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw situatie te duiden. U verklaart voorts dat het goed met u gaat maar dat u soms dingen vergeet, verward bent en tegen zichzelf praat (NPO p.3). U haalt verder geen elementen aan die het op het moment van het persoonlijk onderhoud voor u moeilijk zouden kunnen maken behalve het gegeven dat het mogelijk is dat u soms dingen vergeet (NPO p.4). U verklaart daarnaast enkel 's avonds slaapmiddelen te nemen en pijnstillers wanneer u pijn heeft (NPO p.4). De door u genomen medicatie is dan ook niet van die aard dat het het verloop van het persoonlijk onderhoud zou beïnvloeden. U geeft dan ook aan dat het persoonlijk onderhoud goed is verlopen. De neergelegde psychologische attesten zijn dan ook te summier om de vaststelling dat u in staat bent uw relaas te brengen te ondergraven. De door u neergelegde medische attesten maken melding van geheugenstoornissen, nachtmerries, slapeloosheid, nervositeit, angsten, opdringende gedachten en flashbacks. Er wordt gesteld dat deze symptomen een posttraumatisch stresssyndroom kunnen veronderstellen en dat in dat geval dit kan leiden tot onnauwkeurige verklaringen. Echter, dit attest bevat geen diagnose of meer persoonlijke vaststellingen om aan te tonen dat u daadwerkelijk aan PTSD zou lijden. Er wordt melding gemaakt van psychisch lijden en baseert zich op de gebeurtenissen zoals u die aanbracht. Deze attesten zijn echter onvoldoende omstandig om aan te nemen dat uw psychische problemen uw niet-overtuigende verklaringen kunnen verklaren. Wanneer u verder wordt gevraagd naar de gevolgen die uw mentale toestand zou kunnen hebben bij een terugkeer naar Somalië, kan u ook deze niet concretiseren. U verklaart dat men zal zeggen dat u gek bent en dat kinderen stenen naar u kunnen gooien. U verklaart problemen te zullen kennen maar weet deze problemen op geen enkele manier verder te concretiseren. U verklaart toen u nog in Somalië verbleef er over u geroddeld werd maar haalt hierbij geen andere gevolgen aan (NPO p.12-13). Dit zijn echter geen elementen van een zodanige ernst dat dit de kans op de toekenning van een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRY POS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRY_POS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg

verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen van 27 mei 2024 de Raad verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure mogelijk is op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum

vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

De verzoekende partij heeft zich in de voorliggende zaak echter op basis van artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet op 12 juni 2024 verzet tegen de behandeling van het dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het voorgaande wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 39/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 15, 16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de rechten van de verdediging, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het *"algemene beginsel van kracht van gewijsde, dat ook is vastgelegd in artikel 19, lid 2, van het Gerechtelijke Wetboek"*.

Verzoeker zet uiteen dat de bestreden beslissing het gezag van gewijsde schendt van het eerder arrest in deze zaak. Daarin werd immers geoordeeld dat er nieuwe elementen bestaan zodat het verzoek niet meer niet-ontvankelijk mocht verklaard worden. Verzoeker heeft psychologische attesten voorgelegd die een verklaring vormen waarom hij tijdens zijn eerder persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet duidelijk was over zijn regio van herkomst. Daarbij komt dat er een stigma is rond mentale gezondheidsproblemen in Somalië en dat verzoeker om deze reden voor vervolging vreest. De erkenning van twee van zijn dochters is volgens verzoeker wel degelijk een nieuw element, verzoeker zelf put hier ook een vrees uit bij terugkeer.

De bestreden beslissing geldt ook voor verzoekers dochter Ba(...), zij vreest om verder geïnfibuleerd te worden. De commissaris-generaal heeft daarnaast volgens verzoeker evenmin rekening gehouden met de aparte verzoeken van dochter L(...) en zoon M(...).

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken bij het verzoekschrift.

3.2.2. Op 27 mei 2024 dient de commissaris-generaal een verweernota in. Daarbij wordt volgende informatie gevoegd:

- Landinfo, Country of Origin Information Centre “*Somalia – Female Genital Mutilation* » van 14 september 2022 (stuk 1);
- 28 Too Many « *FGM in Somalia and Somaliland*” Country Profile Update van maart 2021 (stuk 2).

3.2.3. Op 12 juni 2024 dient verzoeker een aanvullende nota in waarbij hij volgende stukken voegt:

- een psychologisch attest van 27 mei 2024 (stuk 1);
- een psychologisch attest van 15 januari 2024 (stuk 2);
- het artikel “*Altérations mnésiques dans l’état de stress post-traumatique : résultats comportementaux et neuro-imagerie*” gepubliceerd in het Revue de Neuropsychologie 2013/1 (volume 5) (stuk 3);
- het artikel « *Traumatisme, mémoire (réminiscence, reviviscence et remémoration) du trauma* » gepubliceerd in Cahiers de psychologie Clinique 2019/2 (N° 53) (stuk 4);
- het artikel “*Brief Report : Post-traumatic stress disorder and declarative memory functioning: a review*” van K.W. Samuelson gepubliceerd in Dialogues in Clinical Neuroscience, volume 13, n° 3, 2011 (stuk 5).

3.2.4. Ter zitting van 27 augustus 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij volgend stuk:

- een Italiaans identiteitsdocument van een vrouw met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, afgeleverd op 28 december 2023, die verzoekers echtgenote zou zijn.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van de Asielprocedurerichtlijn geen verduidelijking van het begrip “nieuwe elementen of bevindingen” ter staving van een volgend verzoek bevat. Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, RvV 333 482 - Pagina 6 het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne

en Heitz, par. 21). In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak c- 921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen.

In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward. Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, dient beperkt te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag mist dan ook juridische grondslag.

In de mate waarin verzoeker de schending van de artikelen 15, 16 en 17 van de Asielprocedurerichtlijn aanvoert inzake de vereisten voor het persoonlijk onderhoud, wordt opgemerkt dat deze bepalingen omgezet zijn in Belgische wetgeving. Hetzelfde geldt voor artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (zie ook hierboven onder

punt 3.3.2.). Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van een richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn. Verzoeker toont dit *in casu* niet aan.

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen van oordeel dat aan verzoeker, in afwijking van zijn eerste verzoek, actueel in zijn hoofde bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verklaart psychologisch ziek te zijn maar dit gedurende uw eerste procedure niet te hebben vermeld uit angst voor de reactie van anderen. U verwijst daarbij naar uw geheugenproblemen. Ter ondersteuning van uw verklaringen legt u drie psychologische attesten neer. Hierin wordt gesteld dat u psychologisch wordt opgevolgd en maakt u gewag van klachten als slapeloosheid, nervositeit, angst en opdringerige gedachten. Deze symptomen zouden een posttraumatisch stresssyndroom suggereren en er voor zorgen dat u problemen kent om uw relaas gedetailleerd te brengen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd hier mee rekening mee gehouden in de beoordeling van uw relaas en een brede appreciatiemarge toegekend. Eveneens werd u de kans gegeven uw mentale toestand toe te lichten gedurende uw persoonlijk onderhoud en nagegaan op welke manier tijdens het persoonlijk onderhoud tegemoet kon worden gekomen aan uw noden. Eveneens was de duur van het persoonlijk onderhoud beperkt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker uit geen kritiek op deze motieven. De Raad sluit zich hierbij aan.

In de mate waarin verzoeker meent dat, nu de noodzaak aan bijzondere procedurele noden werd aangenomen in het kader van verzoekers huidig volgend verzoek, de verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek, waarbij geen bijzondere procedurele noden werden toegestaan, opnieuw moeten bekeken en beoordeeld worden, wordt verwezen naar punt 3.3.4.6. van dit arrest.

3.3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.4.1. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker dat zijn problemen begonnen in 2014 toen zijn vrouw werd gearresteerd door leden van Al-Shabaab omdat ze sigaretten verkocht. Sindsdien heeft verzoeker niets meer van zijn vrouw gehoord. Een lid van Al-Shabaab wilde met één van verzoekers dochters trouwen, maar verzoeker weigerde dit omdat hij haar te jong vond, daarop werd hij ervan beschuldigd een ongelovige te zijn. In oktober 2020 vertrok verzoeker met zijn zes kinderen uit Somalië.

Bij beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 7 februari 2022 werden aan verzoeker en zijn kinderen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat verzoeker zijn recente herkomst uit het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle niet aannemelijk maakt. Deze beslissing werd bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 274 210 van 17 juni 2022 bevestigd.

In het kader van zijn tweede (huidig) verzoek om internationale bescherming (eerste volgend verzoek) verklaart verzoeker te vrezen voor Al-Shabaab, zijn neef zou hem doden omdat verzoeker een afvallige zou zijn. Verzoeker verklaart ook problemen te zullen kennen omwille van de hersteloperatie die twee van zijn dochters in België hebben ondergaan, daardoor zal hij ook als ongelovige worden beschouwd. Ten slotte verwijst verzoeker naar zijn psychologische problemen die zijn eerdere verklaringen zouden beïnvloed hebben. Dit verzoek wordt ook ingediend namens zijn dochters B.(...), Ba.(...) en zoon Y.(...).

Verzoeker legde in dit verband volgende stukken neer bij het CGVS en bij de RVV in het kader van een vorige beroepsprocedure:

- een geboortecertificaat;

- een identiteitscertificaat;
- een attest van de politie;
- een psychologisch attest van 12 februari 2022;
- een psychologisch attest van 15 januari 2024.

Bij beslissing van de commissaris-generaal van 26 oktober 2022 wordt dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard (volgend verzoek) ten opzichte van verzoeker, dochter Ba.(...) en zoon Y.(...). Bij arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023 werd deze beslissing vernietigd, omdat rekening dient te worden gehouden met het nieuwe gegeven dat verzoekers dochter S.(...) op 24 mei 2023 is erkend als vluchteling, wat mee in overweging moet worden genomen om de situatie van verzoeker te kunnen inschatten.

Op 28 september 2023 wordt ook verzoekers dochter B.(...) erkend als vluchteling.

Verzoeker wordt in het kader van zijn volgend verzoek gehoord bij het CGVS op 27 februari 2024.

Op 22 april 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij dit verzoek opnieuw niet-ontvankelijk wordt verklaard (volgend verzoek) ten opzichte van verzoeker, dochter Ba.(...) en zoon Y.(...). Dit is de bestreden beslissing.

De kernvraag is of de elementen die verzoeker in zijn volgend verzoek heeft aangehaald, kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt het huidige volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker, dochter Ba.(...) en zoon Y.(...) niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

(i) in voorliggend geval moet worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige verzoek volledig steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag reeds heeft uiteengezet. Op 7 februari 2022 werd zijn eerste asielaanvraag afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker niet aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Acab Duco, Jowhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn recente beweerde regio van herkomst, kon er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad bevestigd in zijn arrest van 17 juni 2022. Bijgevolg resten er verzoeker geen beroepsmogelijkheden meer en staat de beoordeling van zijn vorig verzoek vast, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, hetgeen *in casu* echter niet het geval is;

(ii) verzoeker vermeldt dezelfde feiten als bij zijn eerste verzoek en haalt verklaringen aan die volledig in het verlengde daarvan liggen, deze elementen werden niet als aangetoond beschouwd aangezien verzoeker niet aannemelijk wist te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Acab Duco, Jowhar, Middle Shabelle;

(iii) de documenten die verzoeker neerlegt, kunnen hier geen ander licht op werpen:

- het geboortecertificaat en identiteitscertificaat betreffen kopieën, worden niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen, Somalische documenten hebben een beperkte bewijswaarde en verzoeker kan niet verduidelijken hoe deze documenten werden opgemaakt;

- het bewijs van de politie dat verzoeker in Somalië een *blanco* strafblad heeft, betreft een kopie, maakt niet aannemelijk dat verzoeker afkomstig is van Acab Duco en vormt geen nieuw element;

(iv) de erkenning van verzoekers dochters S.(...) en B.(...) betreft geen element dat de kans op toekenning van een beschermingsstatuut aanzienlijk groter maakt: verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er omwille van zijn familieband voor hem een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou bestaan: verzoekers vrees dat hij in zijn land van herkomst beschouwd zal worden als ongelovige omdat de genitale verminking van deze dochters ongedaan werd gemaakt middels een hersteloperatie, kan hij niet concretiseren omdat hij deze vrees opnieuw volledig situeert binnen de ongeloofwaardige omstandigheden waarin hij leefde in Somalië, hij verwijst ook meer naar de problemen die zijn dochters hierom zouden kunnen ondervinden dan naar eigen problemen;

(v) inzake dochter Ba.(...) zijn er evenmin nieuwe elementen: over verzoekers vrees voor haar herbesnijdenis werd reeds geoordeeld dat deze niet aannemelijk is en er wordt ingegaan op de nieuwe verklaringen van verzoeker hierover, over verzoekers vrees voor haar uithuwelijking werd ook reeds geoordeeld, namelijk dat verzoeker zijn regio van herkomst (waar Al Shabaab de controle zou hebben) niet aannemelijk maakt en daardoor evenmin de problemen die daar zouden voorgevallen zijn, deze bewering is ook louter hypothetisch;

(vi) inzake zoon Y.(...) haalt verzoeker een vrees voor rekrutering door Al-Shabaab aan: deze vrees hangt nauw samen met verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijfplaats in Somalië, verzoeker wist dit niet aannemelijk te maken, daarom kan ook deze vrees niet worden aangenomen;

(vii) verzoekers dochter L.(...) en zoon M.(...) hebben een eigen verzoek ingediend, daarover wordt apart geoordeeld;

(viii) verzoekers mentale toestand zoals die blijkt uit neergelegde psychologische attesten, kan bovenstaande argumentatie niet wijzigen:

- uit de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd tijdens zijn eerste en tweede verzoek, kan niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat is om uitgebreide verklaringen af te leggen of om op een volwaardige wijze zijn situatie te duiden;
- de voorgelegde psychologische attesten zijn te summier om de vaststelling te ondergraven dat verzoeker in staat is om zijn relaas te brengen en zijn onvoldoende omstandig om aan te nemen dat zijn psychische problemen een verklaring kunnen vormen voor zijn niet overtuigende verklaringen;
- verzoeker concretiseert niet welke gevolgen zijn mentale toestand zou kunnen hebben bij een terugkeer naar Somalië, de elementen die hij aanhaalt zijn niet van een zodanige ernst dat deze de kans op toekenning van een status aanzienlijk vergroten;

(ix) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat verzoeker zijn werkelijke regio van herkomst niet aantoon.

3.3.4.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4.4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

3.3.4.5. Vooreerst stelt verzoeker in het verzoekschrift dat de bestreden beslissing het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023 schendt. Verzoeker meent dat uit dit arrest volgt dat de Raad kennelijk heeft geoordeeld dat er nieuwe elementen bestaan, zodat het CGVS het volgend verzoek niet meer niet-ontvankelijk kon verklaren. Daarbij komt dat een “nader en gedegen onderzoek” zoals opgedragen door de Raad, niet verenigbaar is met de versnelde procedure waarin is voorzien in het kader van een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Ook werd na het arrest van de Raad vier maanden gewacht om verzoeker op te roepen voor een persoonlijk onderhoud.

De Raad meent dat het gezag van gewijsde van zijn arrest nr. 294 075 van 12 september 2023 niet geschonden is. In dit arrest wordt het volgende geoordeeld:

“In casu kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat de dochter, in casu S., van de verzoekende partij werd erkend als vluchteling. Zoals vermeld geeft de verzoekende partij ter terechtzitting aan dat het gegeven dat de genitale verminking van deze dochter S. in 2023 ongedaan werd gemaakt middels een hersteloperatie ertoe leidt dat verzoekende partij in haar land van herkomst zal worden beschouwd als ongelovig, wat naar haar mening onvermijdelijk problemen zal opleveren met de heersende militia Al-Shabaab die aan een opmars bezig is in het hele land en haar vrees voor vervolging dus geldt voor het volledige Somalische grondgebied.

Er dient rekening te worden gehouden met die nieuwe gegevens, in het bijzonder wat betreft de erkenning van de dochter S. van de verzoekende partij als vluchteling. Deze heeft immers een grote impact op en maakt een wezenlijk nieuw element uit in het kader van de beoordeling van de verzoekende partij haar huidige volgend verzoek om internationale bescherming. Er dient dan ook omzichtig te worden omgesprongen met voormelde nieuwe informatie, die mee in overweging dient te worden genomen teneinde de situatie van de verzoekende partij te kunnen inschatten, en dit noopt bijgevolg tot een nader en gedegen onderzoek.”

Door de vernietiging van de beslissing van de commissaris-generaal van 26 oktober 2022 houdende de niet-ontvankelijkheid (volgend verzoek) van verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming, was dit volgend verzoek opnieuw hangende bij het CGVS. Het CGVS diende dus overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet opnieuw te onderzoeken of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, dit met inachtneming van het oordeel in het vernietigingsarrest van de Raad.

De Raad heeft in zijn vernietigingsarrest geoordeeld dat rekening dient te worden gehouden met de nieuwe gegevens, meer bepaald de erkenning van verzoekers dochter S. als vluchteling en dat verzoeker als gevolg van de hersteloperatie van deze dochter in zijn land van herkomst zal worden beschouwd als ongelovig, wat volgens verzoeker problemen zal opleveren met Al-Shabaab die aan een opmars in het hele land bezig is. Deze elementen moeten betrokken worden bij de beoordeling van verzoekers volgend verzoek, ze dienen mee in overweging te worden genomen om verzoekers situatie te kunnen inschatten. Een nader en gedegen onderzoek is nodig.

De Raad leest in het arrest nr. 294 075 niet dat werd vastgesteld dat de erkenning van verzoekers dochter en verzoekers vrees om als ongelovige te worden bestempeld omwille van de hersteloperatie van zijn dochter, nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Er wordt enkel gesteld dat dit nieuwe gegevens zijn die een impact hebben op verzoekers verzoek en daarom het voorwerp moeten uitmaken van een nader en gedegen onderzoek, wat de Raad zelf niet kan doen. Er is dus geen reden waarom de commissaris-generaal niet opnieuw het onderzoek voorzien in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet kon voeren. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zonder schending van het gezag van gewijsde van dit arrest oordelen dat de nieuwe gegevens geen elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt en het volgend verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

Waar verzoeker aanvoert dat een “nader en gedegen onderzoek” niet verenigbaar is met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing en met een versnelde procedure, kan hij niet gevolgd worden. Dat een versnelde procedure werd toegepast, houdt niet in dat de zaak niet ernstig werd bekeken. Integendeel, er blijkt dat de commissaris-generaal gebruik gemaakt heeft van zijn discretionaire bevoegdheid voorzien in artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet om verzoeker wél op te roepen voor en te horen in een persoonlijk onderhoud, waarbij de noodzaak aan bijzondere procedurele noden werd erkend.

Uit de opsomming van de motieven van de bestreden beslissing hierboven, blijkt dat rekening werd gehouden met de nieuwe elementen en dat werd gemotiveerd over de erkenning van verzoekers dochter en over verzoekers opgeworpen vrees als gevolg van de hersteloperatie van deze dochter.

Er kan dus geen schending worden aangenomen van het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023.

3.3.4.6. Omtrent het motief dat verzoekers mentale toestand niets kan wijzigen aan de overige motieven van de bestreden beslissing, stelt verzoeker in het verzoekschrift het volgende. Bij het persoonlijk onderhoud in het kader van het eerste verzoek, werden geen bijzondere procedurele noden vastgesteld. Bij het persoonlijk onderhoud in het kader van het tweede verzoek, werden deze noden wel vastgesteld. Dit brengt volgens verzoeker mee dat in het kader van zijn eerste verzoek geen brede appreciatiemarge werd toegekend in de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, dat het verloop van het onderhoud niet werd aangepast en dat de duur ervan lang was. Verzoeker meent dat zijn heden gestaafde psychologische problematiek een nieuw element uitmaakt en dat dit een invloed kon hebben op zijn capaciteit tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek, om omstandige verklaringen af te leggen in verband met zijn regio van herkomst. De vraag rijst volgens verzoeker of, mocht zijn psychologische toestand gekend zijn geweest tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, het onderhoud anders zou zijn verlopen en er een andere analyse zou zijn gemaakt van verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst.

In zijn aanvullende nota voegt verzoeker een bijkomend psychologisch attest van 27 mei 2024 toe en legt uit dat hierin wordt verduidelijkt op basis van welke elementen de psycholoog het bestaan van een trauma heeft kunnen vaststellen. Bij deze aanvullende nota worden ook drie wetenschappelijke artikels gevoegd.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband het volgende overwogen:

“Uw mentale toestand, zoals beschreven in de neergelegde psychologische attesten en die blijkt uit uw verklaringen, kan bovenstaande argumentatie niet wijzigen. Vooreerst blijkt uit uw dossier dat u coherente en omstandige verklaringen heeft afgelegd. Uit het geheel van uw verklaringen afgeleid gedurende uw eerste en tweede verzoek tot internationale bescherming kan niet worden afgeleid dat u niet in staat bent om uitgebreide verklaringen af te leggen of om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw situatie te duiden. U verklaart voorts dat het goed met u gaat maar dat u soms dingen vergeet, verward bent en tegen zichzelf praat (NPO p.3). U haalt verder geen elementen aan die het op het moment van het persoonlijk onderhoud voor u moeilijk zouden kunnen maken behalve het gegeven dat het mogelijk is dat u soms dingen vergeet (NPO p.4). U verklaart daarnaast enkel 's avonds slaapmiddelen te nemen en pijnstillers wanneer u pijn heeft (NPO p.4). De door u genomen medicatie is dan ook niet van die aard dat het het verloop van het persoonlijk onderhoud zou beïnvloeden. U geeft dan ook aan dat het persoonlijk onderhoud goed is verlopen. De neergelegde psychologische attesten zijn dan ook te summier om de vaststelling dat u in staat bent uw relaas te brengen te ondergraven. De door u neergelegde medische attesten maken melding van geheugenstoornissen, nachtmerries, slapeloosheid, nervositeit, angsten, opdringende gedachten en flashbacks. Er wordt gesteld dat deze symptomen een posttraumatisch stresssyndroom kunnen veronderstellen en dat in dat geval dit kan leiden tot onnauwkeurige verklaringen. Echter, dit attest bevat geen diagnose of meer persoonlijke vaststellingen om aan te tonen dat u daadwerkelijk aan PTSD zou lijden. Er wordt melding gemaakt van psychisch lijden en baseert zich op de gebeurtenissen zoals u die aanbracht. Deze attesten zijn echter onvoldoende omstandig om aan te nemen dat uw psychische problemen uw niet-overtuigende verklaringen kunnen verklaren. Wanneer u verder wordt gevraagd naar de gevolgen die uw mentale toestand zou kunnen hebben bij een terugkeer naar Somalië, kan u ook deze niet concretiseren. U verklaart dat men zal zeggen dat u gek bent en dat kinderen stenen naar u kunnen gooien. U verklaart problemen te zullen kennen maar weet deze problemen op geen enkele manier verder te concretiseren. U verklaart toen u nog in Somalië verbleef er over u geroddeld werd maar haalt hierbij geen andere gevolgen aan (NPO p.12-13). Dit zijn echter geen elementen van een zodanige ernst dat dit de kans op de toekenning van een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.”

In de loop van de procedure heeft verzoeker volgende psychologische attesten voorgelegd:

- een psychologisch attest van 12 februari 2022;
- een psychologisch attest van 17 april 2023;
- een psychologisch attest van 15 januari 2024;
- een psychologisch attest van 27 mei 2024.

Het laatste psychologisch attest dateert van na de bestreden beslissing zodat dit daarin niet aan bod kon komen.

De Raad sluit zich wat de eerste drie attesten betreft, aan bij het oordeel van de commissaris-generaal. Deze attesten bevatten inderdaad geen diagnose of meer persoonlijke vaststellingen om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk aan PTSS zou lijden. Er wordt melding gemaakt van psychisch lijden en de psycholoog baseert zich op de gebeurtenissen zoals verzoeker die aanbracht. Deze attesten zijn onvoldoende omstandig om aan te nemen dat verzoekers psychische problemen zijn niet-overtuigende verklaringen kunnen verklaren.

In het meest recente psychologisch attest dat dateert van 27 mei 2024, gaat de behandelende klinisch psychologe dieper in op de al of niet aanwezigheid van een posttraumatisch stresssyndroom bij verzoeker. In het licht van de klinische observaties die werden gedaan voor verzoeker, stelt ze dat de link kan worden vastgesteld tussen zijn symptomen en zijn biografische gegevens waarover ze beschikt. Ze vervolgt dat de gebeurtenissen die verzoeker heeft meegemaakt (ontvoering en verdwijning vrouw, poging tot ontvoering van een dochter, vernietiging van zijn persoonlijke goederen, bedreigingen en intimidatie) allemaal gebeurtenissen betreffen die gewelddadige verliezen uitmaken maar ook een vrees meebrengen voor zijn eigen fysieke integriteit en die van zijn kinderen. Deze feiten hebben zich voorgedaan in een context van gegeneraliseerd geweld waarin elk professioneel en familiaal project onmogelijk wordt omdat er geen basisveiligheid is. Daarnaast merkt de psychologe op dat cognitieve problemen verbonden met het geheugen en de oriëntatie in ruimte en tijd, veel voorkomende symptomen zijn bij personen die lijden aan psychisch trauma. Kenmerkend voor een psychisch trauma is de onmogelijkheid om een angstwekkende gebeurtenis psychisch te integreren. Dit is dus een overweldigende gebeurtenis die niet kan geïntegreerd worden, niet kan geanalyseerd worden, evenmin verwerkt, geconceptualiseerd of gesymboliseerd. Het psychisch vermogen is overspoeld door de situatie van imminent gevaar, zodat het geheugen de context naast zich neerlegt en zich focust op bepaalde aspecten van de traumatische gebeurtenis: opvallende feiten,

lichamelijke gewaarwordingen, emotionele reacties die niet verwerkt zijn en die in de tijd blijven hangen zonder dat men deze altijd kan situeren in een lineair of coherent feitenrelaas. Zulke cognitieve problemen en de psychische en neuro-fysiologische dynamiek aan de basis hiervan werden reeds uitgebreid beschreven in wetenschappelijke literatuur. De psychologe vervolgt dat de symptomen van verzoeker symptomen zijn die regelmatig voorkomen in een toestand van posttraumatische stress en een bijhorende depressie. Ze concludeert dat de asielprocedure dikwijls een lineaire chronologische beschrijving van gebeurtenissen vraagt maar dat het juist deze breuk in het ervaren van de context is, die een aanduiding is van een traumatische gebeurtenis. Het is onmogelijk voor een verzoeker om zijn lijden aan te tonen op een manier waartoe hij niet in staat is. Een verzoeker heeft nood aan bescherming omdat hij vervolgd geweest is maar juist omdat hij deze vervolging/mishandeling heeft meegemaakt, is zijn vermogen om een lineair en gedetailleerd verslag van de feiten te geven, beperkt.

De Raad betwist uiteraard niet de wetenschappelijke vaststellingen inzake trauma. Verzoeker heeft in dit verband ook drie wetenschappelijke artikels bij zijn aanvullende nota gevoegd inzake de werking van het geheugen na trauma.

Er moet in dit verband echter worden vastgesteld dat deze bevindingen handelen over de werking van het geheugen wat betreft een traumatische gebeurtenis. De psychologe vermeldt in dit verband ook uitdrukkelijk de ontvoering van verzoekers vrouw, de poging tot ontvoering van een dochter, de vernietiging van verzoekers goederen, het feit dat hij bedreigd en geïntimideerd werd. In het psychologisch attest wordt geconcludeerd dat van verzoeker over deze traumatische gebeurtenissen geen lineair en chronologisch verhaal kan worden verwacht.

Uit de stukken van het dossier, meer bepaald het arrest van de Raad nr. 274 210 van 17 juni 2022 dat de beslissing van de commissaris-generaal van 3 februari 2022 bevestigt, en huidige bestreden beslissing van 23 april 2024, blijkt echter niet dat aan verzoeker verweten zou worden dat hij geen lineair of chronologisch overzicht van de gebeurtenissen die voor hem traumatisch waren, kan weergeven. Dit arrest en de huidige bestreden beslissing stellen wel vast dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen kon afleggen over zijn recente herkomst: verzoeker legde ongeloofwaardige verklaringen af over zijn werk als landbouwer en groothandelaar, hij legde ondoorleefde verklaringen af over hoe hij de droogteperiode in zijn regio meemaakte, hij weet weinig over de overstromingen in zijn regio, hij blijkt niet op de hoogte van ziekte-uitbraken in zijn regio, zijn kennis over de politieke situatie in zijn regio is ontoereikend. In dit arrest nr. 274 210 wordt dan ook besloten:

“In zoverre verzoeker nog algemeen aanvoert dat de commissaris-generaal onduidelijke vragen stelde, dat er een gebrekkige overdracht van informatie gebeurde door de tolk en dat de commissaris-generaal niet genoeg heeft doorgevraagd op bepaalde punten en dat er een gebrek aan precisie en nauwkeurigheid was, wijst de Raad erop dat dit blote beweringen betreffen. Er dient te worden herhaald dat verzoeker noch zijn advocaat op enig moment tijdens het persoonlijk onderhoud aangegeven hebben dat er zich tolk- of communicatieproblemen voordeden. Verzoeker verklaarde bovendien zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij de tolk goed kon begrijpen en gaf aan dat hij alle vragen goed had begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3 en 25). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt, en dat het aan het CGVS, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Met voormelde vage en ongestaafde betoog doet verzoeker dan ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. Waar verzoeker volhardt dat hij wel over een voldoende kennis beschikt van zijn dorp (de huizen en de moskeeën, de clans in zijn dorp en de namen van naburige dorpen) en citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, wijst de Raad erop dat verzoekers tentoongespreide kennis zoals deze blijkt uit de geciteerde verklaringen verzoekers herkomst uit de regio van Aqab Duco kan staven, die in se in de huidige stand van het onderzoek niet wordt betwist, doch verder geen betrekking heeft op zijn kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst en aldus niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in zijn voorgehouden regio van herkomst heeft verbleven.”

Door een omstandig psychologisch attest voor te leggen waarin een link wordt gelegd tussen de symptomen van verzoeker die zouden wijzen op PTSS en de biografische gegevens waarover de psychologe beschikt en door het bijbrengen van wetenschappelijke literatuur over de werking van het geheugen inzake een traumatische gebeurtenis, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststellingen in het arrest van de Raad nr. 274 210 van 17 juni 2022 en in huidige bestreden beslissing dat hij zijn recente herkomst uit het dorp Acab Duco niet aannemelijk maakt. De vragen die aan verzoeker in dit verband gesteld werden, betroffen immers niet de traumatische gebeurtenissen die hij zou hebben meegemaakt maar zijn dagdagelijkse bezigheden, hoe hij de periodes van droogte en de overstromingen in zijn regio meemaakte, hoe het zat met ziekte-uitbraken en een vaccinatiecampagne en wat de politieke situatie was.

De voorgelegde attesten tonen niet aan dat verzoekers psychologische problematiek van die aard is of was dat hij niet in staat zou zijn geweest om correcte verklaringen af te leggen over zijn dagdagelijks leven in

Somalië, over zijn werk, zijn omgeving, ingrijpende klimatologische gebeurtenissen, ziekte-uitbraken en de politieke situatie.

Attesten over een psychische problematiek kunnen niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van een verzoeker, wat hierboven gedaan wordt.

Verzoeker verwijst nog naar de verklaringen van zijn kinderen L.(...) en S.(...) over zijn toestand. Zoals gezegd wordt niet betwist dat verzoeker psychologische problemen heeft. Verzoeker heeft ook zelf aangegeven tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 27 februari 2024 dat hij deze problemen al had in Somalië maar dat hij het toen geheim hield en dat er koranrituelen op hem werden toegepast (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS van 27 februari 2024 (hierna: CGVS), p. 12). Hij legde ook uit dat hij dit niet durfde te vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek, dat hij vaak vergeet en soms verward is (CGVS, p. 3). Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker niet voldoende kennis had over de recente gebeurtenissen in zijn beweerde regio van herkomst.

Waar verzoeker ten slotte nog verwijst naar de verklaringen van zijn kinderen L.(...) en M.(...), van wie het verzoek afzonderlijk wordt behandeld, en S.(...), die inmiddels erkend is, over hun regio van herkomst en dat zij alle vragen over hun dorp hebben kunnen beantwoorden, stelt de Raad vast dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker zijn recente herkomst uit het dorp Acab Duco niet aannemelijk kon maken.

De Raad meent dus dat de psychologische toestand van verzoeker niet meebrengt dat de verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek over zijn recente herkomst, niet in rekening zouden mogen worden gebracht en sluit zich erbij aan dat zijn mentale toestand de argumentatie niet kan wijzigen dat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk vergroten dat hij voor erkenning als vluchteling of als subsidiair beschermde in aanmerking komt.

3.3.4.7. Verzoeker benadrukt opnieuw zijn herkomst uit Acab Duco en zijn problemen daar. Met deze omstandigheden werd reeds rekening gehouden in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming. Het volstaat niet deze omstandigheden opnieuw te benadrukken. Hierboven heeft de Raad reeds vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn psychologische toestand zijn gebrekkige kennis over zijn recente leefomgeving kan verschonen. Ook van een verzoeker die sinds 2014 met psychologische problemen kampt, naar eigen zeggen omwille van de ontvoering van zijn vrouw op dat moment en volgens de behandelende psychologe omwille van bepaalde traumatische gebeurtenissen waaronder deze ontvoering, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst.

3.3.4.8. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de documenten die verzoeker heeft neergelegd naar aanleiding van zijn volgend verzoek op zich niet volstaan om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers (recente) herkomst uit Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle op te heffen.

De Raad merkt op dat in de bestreden beslissing tevens verwezen wordt naar het arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023 waarin wordt vermeld dat aan de partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet steunde om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kon worden verworpen. In dit arrest wijzigde de Raad echter zijn standpunt van de beschikking. Bijgevolg is de verwijzing van de verwerende partij naar het oordeel van de Raad over de nieuw voorgelegde documenten in zijn arrest nr. 294 075 van 12 september 2023 niet meer ter zake dienend en maakt de Raad een nieuwe beoordeling van deze voorgelegde stukken.

Verzoeker heeft in het kader van zijn huidig verzoek zijn "Birth Certificate" van 24 februari 2022, zijn "Identity Confirmation Certificate" van 24 februari 2022, en een bewijs van de politie in Somalië van 24 februari 2022 neergelegd.

Er wordt niet betwist dat verzoeker nieuwe documenten heeft voorgelegd, evenwel blijkt niet dat deze stukken de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

De Raad sluit zich aan bij de bevinding van de commissaris-generaal dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten (administratief dossier CGVS, stuk 5, map met landeninformatie, *COI Focus: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië*, 24 mei 2022). Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens

baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien blijkt uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverspreid is in Somalië.

Verzoeker brengt geen elementen bij die een ander licht op voorgaande analyse werpen. Bijgevolg mocht de commissaris-generaal inzake de bewijswaarde van deze Somalische documenten op goede gronden stellen dat deze in ernstige mate kan worden gerelativeerd.

Dat de bewijswaarde van deze documenten kan worden gerelativeerd, blijkt overigens nogmaals uit de weergave van de afgiftedatum, meer bepaald van 24 februari 2022 te Somalië, dit terwijl verzoeker reeds op 18 oktober 2020 zijn land Somalië definitief zou hebben verlaten. Hier kan dan ook logischerwijze uit worden opgemaakt dat deze documenten – op zijn naam – werden uitgereikt te Somalië louter op basis van de verklaringen van iemand anders (over verzoekers persoonsgegevens) en dat ook de vingerafdruk op het “Identity Confirmation Certificate” logischerwijze niet van verzoeker kan zijn, wat nogmaals extra twijfels doet rijzen omtrent de betrouwbaarheid van de informatie op deze documenten. De Raad volgt overigens de commissaris-generaal waar deze stelt: *“Wanneer u wordt gevraagd in detail uit te leggen hoe deze documenten werden opgemaakt komt u niet verder dan aan te geven dat een familielid bij mensen gegaan is en met mensen gesproken heeft om het te laten opmaken in de kantoren die op deze documenten vermeld staan. U weet daarbij niet aan te geven of hiertoe enige documenten werden afgegeven, u verklaart dat hij enkel uw naam diende op te geven (NPO p.8). Deze verklaringen weten dan ook allerminst een ander licht te werpen op de beoordeling van de geloofwaardig en authenticiteit van de door u neergelegde documenten.”*

De Raad wijst er op dat het bewijs van de politie van 24 februari 2022, afgeleverd op naam van verzoeker, louter vermeldt dat hij in Somalië een *blanco* strafblad zou bezitten, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Er wordt ook in vermeld dat verzoeker van Jowhar, Middle Shabelle, afkomstig zou zijn. De Raad wijst nogmaals op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten (zie COI Focus: *Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië*, 24 mei 2022). Bovendien betreffen deze documenten slechts fotokopieën.

Gelet op de bijzondere relatieve bewijswaarde zijn deze documenten dan ook niet van aard dat zij een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde recente herkomst. Ze kunnen bijgevolg de kans dat verzoeker alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

De opmerkingen van verzoeker in het verzoekschrift doen geen afbreuk aan het feit dat deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoekers ongeloofwaardig bevonden verklaringen over zijn recente herkomst, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake zijn vluchtrelaas.

3.3.4.9. In de bestreden beslissing wordt het volgende overwogen over het feit dat verzoeker in zijn volgend verzoek aanhaalde dat hij door zijn mentale toestand problemen zou kunnen hebben in Somalië:

“Wanneer u verder wordt gevraagd naar de gevolgen die uw mentale toestand zou kunnen hebben bij een terugkeer naar Somalië, kan u ook deze niet concretiseren. U verklaart dat men zal zeggen dat u gek bent en dat kinderen stenen naar u kunnen gooien. U verklaart problemen te zullen kennen maar weet deze problemen op geen enkele manier verder te concretiseren. U verklaart toen u nog in Somalië verbleef er over u geroddeld werd maar haalt hierbij geen andere gevolgen aan (NPO p.12-13). Dit zijn echter geen elementen van een zodanige ernst dat dit de kans op de toekenning van een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.”

In het verzoekschrift stelt verzoeker in dit verband dat hij zijn best gedaan heeft om het stigma rond mentale gezondheid uit te leggen, dat hij uitgelegd heeft dat hij al psychologisch kwetsbaar was voor zijn vertrek uit Somalië maar dat hij nu pas weet waaraan hij lijdt en hierover durft te spreken. Verzoeker verwijst naar landeninformatie waaruit een stigma rond mentale gezondheidsproblemen blijkt in Somalië, waaruit blijkt dat een aanzienlijk deel van de bevolking lijdt aan angststoornissen en PTSS, dat de zelfmoordcijfers bij de hoogste ter wereld zijn, dat de staat van het gezondheidsapparaat in Somalië erbarmelijk en zorgwekkend is, zeker wat betreft de mentale gezondheidszorg.

De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad verklaard heeft dat zijn mentale problemen al bestonden van toen hij nog in Somalië verbleef. In zijn verklaring volgend verzoek van 19 september 2022 verklaarde hij dat hij psychologisch ziek was geworden nadat zijn vrouw werd meegenomen en dat hij dit niet had verteld tijdens zijn eerste interview (vraag 17). Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker de verdwijning van zijn vrouw steeds heeft gesitueerd in 2014. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 27 februari 2024 in het kader van zijn volgend verzoek verklaarde verzoeker dat als iemand met mentale problemen in

Somalië op straat wandelt en mensen hem in zichzelf zien babbelen, ze zullen zeggen dat hij gek is en kinderen kunnen stenen gooien (CGVS, p. 12). Hij voegt hieraan toe dat hij in België begeleiding krijgt en dat hij die zorg in Somalië niet kan krijgen. In Somalië hield hij het geheim en er werden koranrituelen op hem toegepast. Hij liet het de mensen niet zien, hij hoorde soms wel roddelen, dat ze zeiden dat hij niet meer mentaal dezelfde was nadat zijn vrouw werd meegenomen. Op de vraag welke problemen hij daardoor zou kunnen ondervinden en op welke manier het voor hem moeilijk zou zijn om zijn leven er terug op te bouwen, antwoordde verzoeker dat ze kunnen zeggen dat hij gek is en dat iemand die psychische problemen heeft, zwak is. Verzoeker zegt dat er al genoeg problemen zijn, dat hij daardoor nog meer problemen zou kennen (CGVS, p. 12-13).

De Raad sluit zich erbij aan dat de ervaringen die verzoeker reeds heeft meegemaakt in Somalië sinds 2014 als gevolg van zijn mentale toestand zoals die blijken uit zijn verklaringen, geen zodanige ernst vertonen dat dit een nieuw element zou vormen dat de kans op toekenning van een beschermingsstatus in zijn hoofde aanzienlijk vergroot. Inzake de nood van verzoeker aan blijvende psychologische ondersteuning en het mogelijk gebrek daaraan in Somalië, staat het hem vrij de daartoe voorziene procedure in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te volgen.

3.3.4.10. Inzake de erkenning van verzoekers dochters S.(...) en B.(...) besluit de commissaris-generaal dat dit geen nieuw element is dat de kans op toekenning van een beschermingsstatuut in hoofde van verzoeker aanzienlijk groter maakt:

“Uw beide dochters werden als vluchteling erkend op basis van een vrees voor een herbesnijdenis nadat zij in België een hersteloperatie lieten uitvoeren. Er kan echter op basis van deze vrees geen vrees voor vervolging in uw hoofde worden aangenomen. Het loutere feit dat u de ouder bent van dochters die als vluchteling werden erkend, heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet het automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C 652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie. U maakt evenmin aannemelijk dat omwille van de vrees op basis waarvan uw dochters werden erkend ook in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk is dan wel een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië. U verklaart dat omwille van het feit dat de genitale verminking van uw dochters ongedaan werd gemaakt middels een hersteloperatie ertoe zal leiden dat u in uw land van herkomst zal worden beschouwd als een ongelovige. Echter, wanneer u wordt gevraagd naar de gevolgen die u hierdoor persoonlijk zou kennen weet u dit niet te concretiseren. (...)”

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij zijn eigen vrees in dit verband heeft geconcretiseerd ten opzichte van Al-Shabaab, hij blijft erbij dat hij afkomstig is uit Acab Duco. Verzoeker legt uit dat hij ook sprak over de reactie van zijn eigen moeder en de reactie vreesde van de maatschappij in het algemeen, ook in Mogadishu: zijn dochters zullen geen geschikte huwelijkskandidates meer zijn, ze zullen niet beschouwd worden als maagd. Verzoeker voert aan dat in dit verband geen “gedegen onderzoek” werd gevoerd zoals nochtans werd opgelegd door de Raad, omdat de commissaris-generaal het niet noodzakelijk heeft geacht om objectieve informatie te raadplegen over deze situatie. Verzoeker verwijst naar landeninfo over vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) in Somalië en over terugkeerders die als verwesterd worden beschouwd. Verzoeker wijst erop dat zijn vier dochters in België over vrijheid beschikken, naar school mogen gaan en in contact staan met meisjes van verschillende nationaliteiten. Het risico is reëel dat zij vervolgd zullen worden omwille van een gepercipieerde verwestering, gegrond op hun lang verblijf in Europa, hun scholing en het feit dat twee van de dochters een hersteloperatie hebben ondergaan. Het risico op stigmatisering en bestraffing omwille van de desinfectatie van twee dochters is reëel, ongeacht verzoekers afkomst uit Acab Duco.

Er wordt vooreerst ingegaan op verzoekers situatie. Voor de situatie van verzoekers dochter Ba(...) en zoon Y(...) die ook het voorwerp uitmaken van huidige bestreden beslissing, wordt verwezen naar punten 3.3.4.11. en 3.3.4.12. van dit arrest.

Artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn) stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar deze richtlijn bepaalt geenszins dat de familieleden van een erkend vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming werd toegekend, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermd. Dit blijkt tevens uit het arrest *Ahmedbekov(a)* van het Hof van Justitie, wat ook vermeld wordt in de bestreden beslissing en waarin werd geoordeeld dat de Kwalificatierichtlijn niet voorziet in verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus aan andere derdelanders dan diegenen die vallen onder de definitie van "vluchteling" en van "persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt" (HvJ 4 oktober 2018, *N. R. K. Ahmedbekova*, en *R. E. O. Ahmedbekov*, nr. C-652/16, punt 48) en dat elke beslissing over de verlening van een van beide statussen moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling, om na te gaan of de verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie aan de voorwaarden voor de verlening van de status voldoet. Het doel van de richtlijn is immers om te bepalen of de verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of een risico op ernstige schade heeft. Hieruit volgt dat de nood aan internationale bescherming niet zonder meer kan worden vastgesteld, of een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend, op grond dat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Het Hof van Justitie oordeelde in zijn arresten *X. t. Commissaris-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen*, C-374/22 en *XXX t. Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen*, C-614/22, beiden van 23 november 2023, tevens uitdrukkelijk dat de artikelen 20 en 23 van de Kwalificatierichtlijn, aldus moeten worden uitgelegd dat zij de lidstaten niet verplichten om aan de ouder die „gezinslid" is in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn van een kind met de vluchtelingenstatus in een lidstaat, het recht op internationale bescherming in die lidstaat toe te kennen. Het Hof van Justitie gaf aan dat de derdelander-ouder hoe dan ook geen internationale bescherming kan genieten, als hij zelf niet voldoet aan de voorwaarden die het Unierecht aan de toekenning van een dergelijke bescherming verbindt.

Zoals ook reeds in de bestreden beslissing aangegeven, staat het verzoeker vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van zijn gezinssituatie.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de advocaat van verzoeker ter terechtzitting ter informatie meedeelt dat verzoeker en de kinderen inmiddels een aanvraag om machtiging tot verblijf hebben ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die tijdelijk werd ingewilligd.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar landeninformatie over VGV en de verwestering in hoofde van zijn dochters aanhaalt, ook onder verwijzing naar landeninformatie, wordt opgemerkt dat dit niet verzoeker persoonlijk betreft en dat deze informatie niet op hem betrekking heeft. Verzoeker verduidelijkt wel in het verzoekschrift dat hij een eigen vrees zou hebben omwille van de erkenning van zijn dochters, gezien zij een hersteloperatie hebben ondergaan en hijzelf daarom door Al Shabaab als ongelovige en afvallige zal worden beschouwd.

De Raad stelt vast dat verzoeker deze vrees heeft aangehaald in het kader van zijn volgend verzoek en dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat verzoeker zijn vrees niet weet te concretiseren: *“U verklaart dat u gedood kunt worden door Al Shabaab en verwijst hiervoor naar uw neef die een lid van hen zou zijn. Behalve met hen weet u niemand aan te wijzen die om deze reden problemen voor u zou veroorzaken (NPO p.11). U herhaalt dat u voor uw vertrek in uw regio reeds problemen kende met Al Shabaab en u derhalve opnieuw gevisieerd zou worden (NPO p.11). Derhalve weet u de gevolgen die u persoonlijk zou ondervinden omwille van hun herbesnijdenis niet te concretiseren aangezien u deze opnieuw volledig situeert binnen de eerder reeds ongeloofwaardige omstandigheden waarin u leefde in Somalië. Bovendien verwijst u bij de mogelijke gevolgen zo goed als louter naar de problemen die uw dochters zouden kunnen kennen (NPO p.12), daarbij derhalve geen elementen aanhalend die louter in uw hoofde zouden kunnen gelden.”*

De Raad volgt de commissaris-generaal dat hierbij eveneens opnieuw gewezen moet worden op het feit dat verzoeker geen zicht biedt op zijn reële persoonlijke situatie inzake zijn recente herkomst en familiale situatie waardoor hij het de commissaris-generaal en de Raad niet mogelijk maakt zijn persoonlijke vrees of risico te beoordelen. Verzoeker benadrukt in het middel dat deze vrees geldt voor heel Somalië, ongeacht zijn regio van herkomst, en dat hij naast Al Shabaab ook zijn eigen familie en moeder vreest. Dit doet echter geen

afbreuk aan het feit dat de Raad dit gegeven niet kan onderzoeken, nu verzoeker geen duidelijkheid heeft gegeven over zijn recent verblijf in Somalië en zijn familiale situatie.

De Raad herhaalt (zie ook punt 3.3.6.5. van dit arrest) dat hij van oordeel is dat de commissaris-generaal wel degelijk het onderzoek heeft gevoerd dat de Raad hem in het vernietigingsarrest nr. 294 075 van 12 september 2023 heeft opgedragen.

3.3.4.11. In hoofde van verzoekers dochter Ba.(...) wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat verzoeker ook voor haar geen elementen aanhaalt die de kans op de toekenning van een beschermingsstatuut aanzienlijk groter maken.

In het verzoekschrift verwijst verzoeker opnieuw naar landeninformatie over VGV in Somalië en voert aan dat de recente regio van herkomst in deze kwestie niet van belang mag zijn gezien VGV voorkomt in heel Somalië. Ba.(...) zou per vergissing niet geïnfibuleerd zijn en haar twee zussen werden wel erkend wegens een risico van herinfibulatie.

Door louter te verwijzen naar landeninfo over VGV kan verzoeker niet aannemelijk maken dat zijn jongste dochter, die heden 16 jaar oud is, “per vergissing” een besnijdenis type II heeft ondergaan en niet geïnfibuleerd is. Uit de landeninformatie die de commissaris-generaal bij zijn verweernota van 27 mei 2024 voegt en die hierboven onder punt 3.2. vermeld wordt, blijkt immers een afname van type III besnijdenis bij jongere leeftijdscategorieën. Bovendien zou deze VGV gebeurd zijn door de eigen moeder van verzoeker, die zijn vier dochters heeft besneden maar de twee jongste “minder zwaar” (CGVS, p. 13-14).

De Raad sluit zich dus aan bij de motieven van de commissaris-generaal in dit verband: *“Waar u eveneens opnieuw verwijst naar een vrees dat zij herbesneden zou worden brengt u ook op dit vlak geen elementen aan die de kans op een beschermingsstatuut aanzienlijk vergroten. Ba.(...) zou op een sunna manier besneden zijn en in haar hoofde zou er geen sprake zijn van een hersteloperatie. U verklaart dat de dokter hier geen nood toe zag (NPO p.6). Een vrees voor herbesnijdenis kan evenmin worden aangenomen. U verklaart hierbij dat uw grootmoeder nooit de intentie had uw dochter Ba.(...) op een lichtere manier te besnijden (NPO p.13). Deze verklaring houdt echter geen steek aangezien u verklaart dat alle vier uw dochters door uw moeder werden besneden (NPO p.14), wat het onaannemelijk maakt dat zij zich niet bewust zou zijn geweest van de manier waarop uw dochters werden besneden. Bovendien werden voordien nooit enige stappen ondernomen om Ba.(...) alsnog verder te besnijden, wat het weinig aannemelijk maakt dat bij een terugkeer naar Somalië alsnog dergelijke stappen zouden worden ondernomen. Wanneer u wordt gevraagd wat er toe leidt dat u gelooft dat hier alsnog zou op worden aangedrongen weet u enkel te verwijzen naar het feit dat uw moeder in de oude tradities gelooft en het zou kunnen dat zij eerder vergeten was haar verder te besnijden (NPO p.14). Deze verklaringen weten dan ook allerminst te overtuigen dat Ba.(...) het risico zou lopen opnieuw besneden te worden bij een terugkeer naar Somalië. U verwijst daarnaast naar het feit dat Ba.(...) als immoreel zou worden gezien omwille van het lichtere type besnijdenis dat zij onderging (NPO p.13). Opnieuw dient verwezen naar het feit dat u uw achtergrond en verblijfplaats niet geloofwaardig weet te maken, wat er voor zorgt dat het risico dat uw dochter zou lopen bij een terugkeer niet beoordeeld kan worden. Daarnaast weet u ook de gevolgen dat dit zou inhouden voor uw dochter evenmin aannemelijk te maken.”*

De Raad voegt hieraan toe dat hij betreurt dat verzoekers dochter aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekers dochter, hoe betreuenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad vast te stellen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn dochter bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld. Zij werd niet onderworpen aan een infibulatie (VGV type III). Er liggen geen concrete indicaties voor dat verzoekers dochter bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. Verzoekers dochter werd zelf, net als haar jongste zus, niet onderworpen aan VGV type III, wat een tegenindicatie vormt voor de vrees dat zij zal worden geïnfibuleerd. Daarbij komt dat haar vader, zoals eerder vastgesteld, geen zicht biedt op zijn daadwerkelijke recente regio van herkomst en bijgevolg evenmin op de gehanteerde percepties en tradities in dit verband, terwijl hij hiertoe de mogelijkheid heeft gehad.

Verzoeker gaat niet in op het motief dat verzoeker vreest dat zijn dochter Ba.(...) uitgehuwelijkt zou worden aan een lid van Al Shabaab, zodat dit onverminderd overeind blijft en de Raad zich hierbij aansluit.

In het verzoekschrift gaat verzoeker nog in op het feit dat al de dochters van verzoeker verwesterd zijn, dat zij naar school mogen gaan, dat zij in contact staan met meisjes van verschillende nationaliteiten en dat zij een vrijheid hebben waarvan zij moeilijk afscheid kunnen nemen. Het risico is reëel dat zij vervolgd zouden worden omwille van een gepercipieerde verwestering, gegrond op hun lang verblijf in Europa, hun scholing en het feit dat twee van haar zussen een hersteloperatie hebben ondergaan. Het risico van stigmatisering en bestraffing is reëel.

In de verweernota verwijst de commissaris-generaal naar de EUAA *Country Guidance: Somalia* van augustus 2023 en naar het EUAA *Country of Origin Information Report, Somalia: Targeted profiles* van september 2021 en hij stelt dat uit deze informatie *“geenszins blijkt dat het louter profiel als ‘terugkeerder’ volstaat om aan te nemen dat de persoon in kwestie in Somalië dreigt te worden geviséerd of vervolgd. De vrees voor vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade dient immers in concreto aannemelijk te worden gemaakt. Wat betreft de schooltijd en het contact met Belgen van verzoeker zijn dochters, repliceert verweerder dat deze elementen betrekking hebben op hun functioneren en verblijf hier maar geenszins afdoende zijn om aan te nemen dat er in hun hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor dient besloten te worden dat zij dermate zijn verwesterd dat zij zich niet meer zou willen of kunnen aanpassen aan de Somalische samenleving, dan wel dat zij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Verzoeker laat na om in concreto aan te tonen dat of waarom het voor hen onmogelijk of onoverkomelijk zou zijn om, wanneer zij naar Somalië zou terugkeren, zich opnieuw in te passen in de plaatselijke maatschappij en cultuur. In het verzoekschrift wordt bovendien niet verder toegelicht of geconcretiseerd op welke manier verzoeksters hun schooltijd hier en contact met Belgen, tot problemen zou kunnen leiden bij een terugkeer. Voorts benadrukt verweerder dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij en zijn gezin daadwerkelijk afkomstig zijn uit het dorp Acab Duco, gelegen in het district Jowhar van de provincie Middle Shabelle. Verweerder wijst er verder op dat het loutere gegeven dat verzoekers zich bij een terugkeer in enige mate zouden dienen te conformeren aan de in hun land gangbare en dominante cultuur, op zich niet kwalificeert als ‘vervolging’ in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bepaalde aanpassingen van hunnentwege, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen aan te passen, vormen op zich geen inbreuk op verzoekster haar fundamentele grondrechten en vrijheden.”*

De Raad volgt de commissaris-generaal dat verzoeker enkel op zeer algemene wijze verwijst naar de verwestering van zijn dochters, maar niet op concrete wijze aannemelijk maakt hoe en in welke mate dit het geval zou zijn voor zijn dochter Ba.(...), die 16 jaar oud is. Verzoeker concretiseert dit op geen enkele wijze en legt in dit verband evenmin stukken voor. Bijgevolg sluit de Raad zich aan bij wat in dit verband in de verweernota wordt gesteld.

Bijgevolg wordt terecht vastgesteld dat er aangaande verzoekers dochter Ba.(...) evenmin nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans op een beschermingsstatuut aanzienlijk groter maken.

3.3.4.12. In de bestreden beslissing wordt vervolgens ingegaan op de ingeroepen vrees in hoofde van verzoekers zoon Y.(...). De commissaris-generaal besluit dat de vrees in zijn hoofde voor rekrutering door Al Shabaab nauw samenhangt met verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijfplaats in Somalië. Verzoeker heeft zijn verblijfsomstandigheden niet aannemelijk kunnen maken, zodat dit er evenzeer voor zorgt dat deze vrees in hoofde van zijn zoon niet kan worden aangenomen.

Verzoeker uit geen kritiek op deze motieven, zodat deze onverminderd overeind blijven. De Raad stelt vast dat verzoeker ook in hoofde van zijn zoon Y.(...) geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een beschermingsstatus in aanmerking komt.

3.3.4.13. Inzake verzoekers dochter L.(...) en zoon M.(...) wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing op dat zij een eigen verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en dat een mogelijk risico in het kader van hun eigen verzoek om internationale bescherming zal worden beoordeeld.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat in de arresten van de Raad van 12 januari 2024 werd geoordeeld de verzoeken van L.(...) en M.(...) te verwerpen omdat hun situatie zou worden geanalyseerd samen met het verzoek van hun vader. Er werd een toelaatbaar cassatieberoep ingesteld tegen deze arresten.

De Raad merkt op dat zijn arresten nr. 299 967 en 299 968 van 12 januari 2024 werden vernietigd door de Raad van State bij arresten nr. 261.926 en 261.927 van 9 januari 2025. Deze zaken zijn nu opnieuw hangend bij de Raad en bij afzonderlijke arresten zal een beoordeling worden gedaan van hun verzoeken om internationale bescherming. Bijgevolg kon de commissaris-generaal wijzen op deze eigen verzoeken en diende hij niet verder in te gaan op de situatie van dochter L.(...) en zoon M.(...).

3.3.4.14. Met een aanvullende nota die ter zitting werd neergelegd, voegt verzoeker een kopie bij van een Italiaans identiteitsdocument afgeleverd op 28 december 2023, van een vrouw met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, die verzoekers echtgenote zou zijn.

De naam van deze persoon, L.(...) M.(...) H.(...) en de geboortedatum stemmen overeen met de naam en geboortedatum die verzoeker had opgegeven als zijnde van zijn echtgenote (administratief dossier, verzoek 2, map 6, verklaring DVZ 26 februari 2021). Voor het overige legt verzoeker echter geen bewijs voor dat deze persoon zijn echtgenote is (of is geweest) en de moeder van zijn kinderen. Verzoeker is samen met zijn zes kinderen naar België gekomen in oktober 2020. Deze persoon L.(...) M.(...) H.(...) heeft al sinds 2023 de Italiaanse nationaliteit. Verzoeker stelt dat zijn echtgenote werd teruggevonden via tracing van het Rode kruis maar legt hierover geen verdere informatie voor.

Nu verzoeker geen begin van bewijs voorlegt dat deze persoon zijn echtgenote is of is geweest en de moeder van zijn kinderen, kan het louter voorleggen van een kopie van een Italiaans verblijfsdocument van een dame met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, geen aanleiding vormen tot een vernietiging van de bestreden beslissing zoals de raadvrouw van verzoeker vraagt ter terechtzitting. De Raad meent dat dit niets wijzigt aan de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk wist te maken recent afkomstig te zijn uit Acab Duqo, Jowhar, Middle Shabelle.

3.3.4.15. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij, zijn dochter Ba.(...) en zijn zoon Y.(...), voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn huidige volgend verzoek om internationale bescherming.

3.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidige (tweede) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. Verzoeker werd ook gehoord op de zetel van het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven en nieuwe elementen uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (eerste) volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET